

Sygn. akt I C 1160/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: sekr. sąd Kamil Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa Miasta Ł. – Administracji Zasobów Komunalnych Ł.

przeciwko P. P. (1)

o zapłatę:

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1160/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 września 2014 r. powód Miasto Ł. – Administracja Zasobów Komunalnych Ł., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanych P. P. (2), A. C. i P. P. (1) solidarnie kwoty 7.313,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwani zajmują lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w Ł. bez tytułu prawnego. Pozwani zalegają z zapłatą odszkodowania za bezumowne zajmowanie lokalu oraz za media. Pomimo wielokrotnych wezwań do dobrowolnej zapłaty, nie spełnili żądań powoda.

(pozew k. 2-3)

W piśmie z dnia 15 października 2014 r. powód zmodyfikował żądanie pozwu wskazując, że na zadłużenie dochodzone pozwem składają się następujące kwoty:

- 3.532,73 zł tytułem zadłużenia od dnia 10.09.2013 r. do spłaty którego zobowiązani są wszyscy pozwani solidarnie,
- 3.780,85 zł tytułem zadłużenia do którego spłaty zobowiązani są solidarnie P. P. (2) i A. C..

(pismo procesowe k. 18)

Dnia 30 października 2014 r. Referendarz Sądowy w Wydziale I Cywilnym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym orzekł zgodnie z żądaniem powoda.

(nakaz zapłaty k. 22)

Nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu doręczono pozwanej P. P. (1) dnia 19 listopada 2014 r., pozwanej A. C. dnia 18 listopada 2014 r., zaś pozwanemu P. P. (2) dnia 28 listopada 2014 r. przez awizo.

(potwierdzenia doręczeń k. 25-26, zarządzenie k. 27)

Dnia 03 grudnia 2014 r. pozwana P. P. (1) wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wnosząc o oddalenie powództwa w części dotyczącej jej osoby oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana P. P. (1) podniosła, że skierowanie przeciwko niej roszczenia o zapłatę czynszu jest bezzasadne, gdyż nie zamieszkiwała w lokalu przy ul. (...) w Ł. od dnia uzyskania przez nią pełnoletniości tj. od dnia (...). W przedmiotowym lokalu zamieszkują wyłącznie rodzice pozwanej.

(sprzeciw k. 29-30)

Względem pozwanych A. C. i P. P. (2) nakaz zapłaty z dnia 30 października 2014 r. stał się prawomocny odpowiednio 03 grudnia 2014 r. i 13 grudnia 2014 r.

(zarządzenie k. 34)

W dalszym toku postępowania powód i pozwana P. P. (1) podtrzymali zajęte dotychczas stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani P. P. (1), A. C. i P. P. (2) zamieszkiwali wspólnie w lokalu położonym przy ul. (...) w Ł. do dnia (...) r., początkowo na podstawie umowy najmu lokalu zawartej z powodem. Pozwana P. P. (1) do chwili obecnej zameldowana jest w przedmiotowym lokalu.

(okoliczność bezsporna)

Pismem z dnia 18 października 2011 r. powód wypowiedział pozwanemu P. P. (2) umowę najmu z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia.

(pismo k. 8)

Powód kilkakrotnie wzywał pozwanych P. P. (2) i A. C. do uregulowania zaległych należności za lokal.

(wezwanie do zapłaty k. 9-12)

Do czasu wyprowadzki z lokalu nr (...) przy ul. (...) pozwana P. P. (1) dużo czasu spędzała poza domem, często nocując u koleżanek i partnera P. P. (3). W lokalu nie było prądu, gazu ani ciepłej wody, zaś rodzice pozwanej nadużywali alkoholu. (zeznania świadków P. P. (3) i M. P. (1) k. 47-48)

Dnia (...) pozwana P. P. (1) uzyskała pełnoletniość.

(okoliczność bezsporna)

Bezpośrednio po uzyskaniu pełnoletniości pozwana P. P. (1) wyprowadziła się z lokalu nr (...) przy ul. (...). Do listopada 2014 r. pozwana P. P. (1) zamieszkiwała w lokalu przy ul. (...), którego użyczyli jej członkowie rodziny jej partnera.

(zeznania świadków P. P. (3) i M. P. (1) k. 47-48)

Pozwana P. P. (1) zawarła w dniu 31 października 2014 r. z U. W. umowę najmu lokalu położonego w Ł. przy ul. (...) lok. (...) na okres 1 roku, gdzie od początku listopada 2014 r. zamieszkuje na stałe z partnerem.

(umowa najmu k. 31, zeznania świadków P. P. (3) i M. P. (1) k. 47-48)

Sąd wydał wyrok w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego. Zeznania świadków M. P. (2) oraz P. P. (3) wyjaśniły w sposób wystarczający okoliczności mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Zeznania te Sąd uznał za spójne, jasne i nie wywołujące wątpliwości co do ich prawdziwości.

Powód nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych mogących potwierdzić fakt zamieszkiwania przez pozwaną P. P. (1) w lokalu położonym przy ul. (...) po uzyskaniu przez nią pełnoletniości.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu wyrok zapadł wyłącznie w sprawie pozwanej P. P. (1), gdyż pozwani A. C. i P. P. (2) nie wnieśli sprzeciwu od skutecznie im doręczonego nakazu zapłaty z dnia 30 października 2014 r.

W stosunku do pozwanej P. P. (1) roszczenie dotyczyło okresu od dnia uzyskania przez nią pełnoletniości.

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2001 r., nr 71, poz. 733 z późn. zm.) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie odpowiadające wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli tak obliczone odszkodowanie nie pokrywa strat poniesionych przez właściciela, właściciel może żądać odszkodowania uzupełniającego. Z przytoczonego przepisu wynika, że odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu należne jest właścicielowi w sytuacji, gdy osoba zajmująca lokal czyni to bez tytułu prawnego.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że w okresie objętym żądaniem wobec P. P. (1) nie zamieszkiwała ona w spornym lokalu. Brak zatem jakichkolwiek podstaw do obciążenia jej odszkodowaniem za bezumowne korzystanie z lokalu, skoro owego korzystania przez pozwaną z lokalu strona powodowa nie udowodniła. Korzystanie z lokalu mogłoby bowiem w okolicznościach niniejszej sprawy polegać na ewentualnym zamieszkiwaniu w przedmiotowym lokalu. Zdaniem Sądu owo korzystanie nie może być natomiast utożsamiane z zameldowaniem w spornym lokalu, które względem P. P. (1) trwa nadal, co jest bezsporne.

Stosownie do treści art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1) ustawy z dnia 24 września 2010 r. (t.j. Dz.U. z 2015 poz. 388 z dnia 20 marca 2015 r.) o ewidencji ludności obywatel polski przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany wykonywać obowiązek meldunkowy określony w ustawie. Obowiązek meldunkowy polega na zameldowaniu się w miejscu pobytu stałego lub czasowego. Pobyt stałym jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania. Pobyt czasowym jest przebywanie bez zamiaru zmiany miejsca pobytu stałego w innej miejscowości pod oznaczonym adresem lub w tej samej miejscowości, lecz pod innym adresem (art. 25 ust. 1 i 2 u.o.e.l.).

Obowiązek zameldowania jest zatem obowiązkiem o charakterze administracyjnym.

Dla ustalenia odpowiedzialności pozwanej P. P. (1) koniecznym było wykazanie, iż również od chwili pełnoletniości zamieszkuje ona w lokalu przy ul. (...). Pozwana przyznała, iż do chwili obecnej jest zameldowana w przedmiotowym lokalu. W świetle poczynionych powyżej rozważań uznać jednak należy, że sam fakt zameldowania nie jest wystarczający do dokonania ustalenia, że miejscem zamieszkania pozwanej jest lokal nr (...) przy ul. (...) w Ł.. Zameldowanie jest bowiem instytucją administracyjną o charakterze ewidencyjno – porządkowym i nie rodzi żadnych praw ani obowiązków dla zameldowanego. Ustalenie zamieszkiwania pozwanej P. P. (1) w przedmiotowym lokalu musiało więc zostać uczynione w oparciu o całokształt okoliczności zgromadzonych w sprawie, poprzez rozstrzygnięcie czy w lokalu tym znajduje się jej centrum aktywności życiowej. Fakt zameldowania mógł mieć jedynie pomocnicze znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

W ocenie Sądu pozwana P. P. (1) w sposób wystarczający wykazała, iż od chwili uzyskania pełnoletniości nie zamieszkiwała w lokalu przy ul. (...). Z zeznań świadków a także z dowodu z dokumentu w postaci umowy najmu bezspornie wynika, iż od listopada 2014 r. do chwili obecnej miejscem zamieszkania pozwanej jest lokal położony w Ł. ul. (...), który zajmuje wraz z partnerem i który stanowi centrum jej aktywności życiowej. Z uwagi na fakt, iż miejsce zamieszkania osoby fizycznej może być tylko jedno, bezspornym jest, iż pozwana P. P. (1) w tym czasie nie zamieszkiwała w lokalu nr (...) przy ul. (...). W zakresie ustaleń co do okresu od chwili uzyskania pełnoletniości przez pozwaną do końca października 2014 r., Sąd oparł się na dowodach z zeznań świadków z których wynika, iż

pozwana wyprowadziła się z mieszkania zajmowanego z rodzicami niezwłocznie po uzyskaniu pełnoletności, najpierw pomieszkując tymczasowo u partnera i koleżanek, a następnie zamieszkując czasowo w mieszkaniu przy ul. (...). Prowadzi to do wniosku, iż pozwana P. P. (1) od chwili uzyskania pełnoletności nie umiejscowiła centrum swej aktywności życiowej w lokalu, którego dotyczy roszczenie powódki. Z tego względu w ocenie Sądu brak jest zasadniczej przesłanki potrzebnej do obciążenia pozwanej odpowiedzialnością.

W świetle powyższych rozważań, Sąd oddalił powództwo w całości.